

STORTINGET

Representantforslag 20 S

(2019–2020)

fra stortingsrepresentantene Torgeir Knag Fylkesnes, Mona Fagerås, Freddy André Øvstegård, Arne Nævra og Lars Haltbrekken

Dokument 8:20 S (2019-2020)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Torgeir Knag Fylkesnes, Mona Fagerås, Freddy André Øvstegård, Arne Nævra og Lars Haltbrekken om utredning og innføring av turistskatt

Til Stortinget

Bakgrunn

Det er på tide å sette kommunene i stand til å håndtere masseturisme. Mange steder i landet har turiststrømmene økt så mye at det har blitt et problem. Infrastruktur og hygieniske forhold utfordres kraftig i høyseongen. Natur ødelegges av store påkjenninger og manglende tilpasning. Kommunene er rett og slett ikke i økonomisk stand til å møte den økte turismen. Det går ut over både lokalbefolkningen og turistene, og det danner en kime til konflikt mellom fastboende og besøkende.

Mange land har allerede innført forskjellige varianter av turistskatt for å møte denne utfordringen. Hos nordmenns favorittdestinasjoner er en form for skatt på besøket svært vanlig. I land som Nederland, Italia, Frankrike, Tyskland, Spania, Østerrike, Belgia, Hellas, Ungarn, Portugal, Romania, Slovenia, Bulgaria, Kroatia og Sveits er dette allerede innført. I Amsterdam startet de med turistskatt allerede i 1973, uten at det har avskrekkt turister fra å reise dit. Snarere tvert imot, turismen øker hvert eneste år.

I Meld. St. 19 (2016–2017) Opplev Norge – unikt og eventyrlig, ble det argumentert mot turistskatt med at det vil være konkurransevridende i negativ forstand, og i Innst. 324 S (2016–2017) ønsket flertallet i næringsko-

miteen ikke å åpne for innføring av en lokal turistskatt. Det har gjort at utfordringene med turismen har vedblitt, og mange reiselivsmål i Norge ønsker å kunne krevne inn turistskatt. Kronekursen er mer utslagsgivende enn en turistskatt for konkurranseevnen til norsk reiseliv, og erfaringer fra andre land viser at turistskatt ikke virker avskrekkende på de reisende.

Det er flere måter en turistskatt kan implementeres på. Den kan være fastsatt rent kommunalt eller innføres som en nasjonal sats med handlingsrom for kommunal variasjon. Den nasjonale satsen kan for eksempel gjelde cruiseoperatører, som betaler per passasjer per døgn. Den kommunale satsen kan ilegges overnattingsturister (hoteller, Airbnb, campingplasser). Den kommunale satsen kan være et fast beløp som gjelder for alle, eller det kan være en prosentandel av overnattingsprisen. Det siste kan skjerme lavbudsjett-turister, og vil ha mindre etterspørselsvirkninger siden skattesatsen følger betalingsviljen. Skatten kan også differensieres etter sesong og reisemål. En nasjonalt fastlagt turistskatt, med lokale variasjoner, vil også kunne forhindre konkurransevridende effekter mellom ulike reiselivsmål i Norge.

Turistskatt er ofte øremerket reiselivsformål, men det må vurderes om en slik øremerking er forvaltningsmessig og økonomisk fordelaktig.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

for s l a g:

Stortinget ber regjeringen utrede modeller for turistskatt i Norge, og komme tilbake til dette i forbindelse med statsbudsjettet for 2021. Både en statlig fastsatt

skatt og kommunale variasjoner, flat sats og prosentandel av overnattingspris, differensierte satser avhengig av sesong og reisemål, samt hvorvidt kommunenes turist-

skatteinntekter bør øremerkes reiselivsformål, skal vurderes.

3. desember 2019

Torgeir Knag Fylkesnes

Mona Fagerås

Freddy André Øvstegård

Arne Nævra

Lars Haltbrekken